

ASPECTE PRIVIND CONTRIBUȚIA MARINEI MILITARE REGALE LA ÎNFRÂNGEREA REBELIUNII DE LA TATAR BUNAR

*Colonel (r) Remus MACOVEI**

În septembrie 1924, la TatarBunar, în sud-estul Basarabiei, s-a desfășurat cea de a treia încercare de subminare a integrității teritoriale a României.

Prima tentativă a avut la Hotin-Atachi, în nordul Basarabiei, începută la 7 ianuarie 1919, iar a doua la Tighina/Bender începută la 27 mai 1919, ambele încheindu-se cu reprimarea lor de către armata română și respingerea peste frontieră a rebelilor bolșevici infiltrați și sancționarea drastică a populației autohtone care s-a alăturat acțiunii acestora.

La Tatar-Bunar s-a desfășurat o acțiune armată organizată de pe teritoriul U.R.S.S., atacurile unor grupuri bolșevice extrem de violente, fiind sprijinite de populația majoritară aparținând etniilor ucrainiene și ruse.

Conducătorii militari români și organele de ordine române, surprinse în faza inițială de amploarea acțiunilor bolșevice, au mobilizat forțe militare suplimentare pentru înăbușirea rebeliunii, inclusiv din Marina Militară.

I.Desfășurarea evenimentelor de la TatarBunar (11-20 septembrie 1924)

Conform Registrului Istoric al Corpului 3 Armată acțiunile militare s-au desfășurat în următoarea succesiune:

-11- 14 septembrie 1924 respingerea atacului bandelor bolșevice în jurul localității Nicolaevca (64 km de la Nistru și 14 km de la coasta Mării Negre). O bandă de 24-27 de indivizi au atacat comuna, au ucis primarul și pe soția acestuia, un cetățean și 2 militari jandarmi. Au jefuit mai mulți negustori de bani și mărfuri, au tăiat liniile telegrafice și telefonice.

Banda s-a împărțit în două grupuri, unul acționând asupra comunei Nerușai, iar celălalt spre Jibrienii. Intervenția armatei, până în 14 septembrie 1924 a calmat situația în zonă.¹

-15-20 septembrie 1924, înăbușirea „*revoluției*” care s-a reaprins în localitățile: TatarBunar, Cișmele, Nerujai, Galilești, Jibrienii, Șagani și Zolocari, dispuse în jurul lacului Sasic.

Trupele române, până la data de 20 septembrie 1924, au pacificat întreg spațiul în care teroriștii nădăjduiau să aprindă vâlvătaia răzmeriței.²

* Președinte al Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”- filiala județeană Constanța.

¹ Lt. col. Eftimie Ardeleanu, *Agresiunea asupra României Mari. TatarBunar*, în revista „Document” anul II, nr 1(5), 1998, p.16.

Sud-estul Basarabiei.

Zona în care s-au desfășurat acțiunile militare în septembrie 1924

Rebeliunea bolșevică s-a desfășurat în zona de responsabilitate a Diviziei 12 Infanterie, cu garnizoana de pace la Ismail, la comanda căreia se afla generalul Petrescu.

Divizia 12 Infanterie avea în componere: Batalionul 3 Vânători (Bolgrad), Regimentul 10 Călărași, Regimentul 28 Infanterie (Ismail) și Regimentul 27 Obuziere (Ismail).³ Punctul de comandă al diviziei era dispus la Ismail.

Pe lângă unitățile organice ale diviziei la înfrângerea rebeliunii de la Tatar Bunar au mai participat: Regimentul 35 Infanterie (Cetatea Albă), o companie pionieri, una secție telegrafie, una baterie artilerie grea 120mm, un detașament de cavalerie din Regimentul 10 Călărași, două avioane de la Centrul de aviație Tecuci⁴. De asemenea la acțiunile militare au participat subunitățile de grăniceri din Ismail, Chilia Nouă, Jibreni și Cetatea Albă, precum și subunități din Regimentul 2 Grăniceri (Brăila)⁵, precum și subunitățile de jandarmi din sud-estul Basarabiei din subordinea Regimentului 5 Jandarmi.

²*Ibidem.*

³ Ion Giurcă, Liviu Corciu, *Tatar Bunar 1924. Documente*, Ed. Militară, București, 2024, p.237.

⁴*Ibidem*, p.248.

⁵ Gen.bg. (r) Sever Neagoe, *Grăniceri români în cele două conflagrații mondiale ale secolului al XX-lea*, Editura Societatea Știință & Tehnica, București, 2001, p.55.

Divizia 12 Infanterie se afla în subordinea Corpului 3 Armată, comandat de generalul de divizie Vasile Rudeanu⁶, al cărui punct de comandă era dispus la Chișinău.

Comandantul Corpului 3 Armată a luat, imediat ce a fost informat despre atacul bolșevic, măsura constituirii a trei detașamente mixte formate din subunități de infanterie, cavalerie, artilerie și mitraliere cu misiunea imediată de a-i înconjura pe rebeli, a le bloca accesul spre nord, precum și retragerea spre sud și sud-est. În perioada 11- 20 septembrie au acționat 3 detașamente - denumite după numele comandanților „*maior Molnar*”, „*maior Repanovici*” și „*maior Codreanu*”. La 18 septembrie 1924, aceste detașamente au fost puse sub comanda lt.col. Hugo Schwab, comandantul Regimentului 3 Vânători⁷

General Vasile Rudeanu

⁶ Vasile Rudeanu- (n.15/27 ianuarie 1871, București - d. 5 noiembrie 1965), a fost un general, diplomat militar. A îndeplinit diferite misiuni diplomatice în Italia, Franța, Belgia, Anglia, Spania (1914-1919). Studii militare- Școala de fii de militari din Craiova (1885-1889), Școala de ofițeri de artilerie, geniu și marină (1889-1891), Școala de aplicație de artilerie și geniu (1891-1892) din România, Școala de aplicație de artilerie și geniu, Școala tehnică superioară din Bruxelles (1892-1894). Grade militare: sublocotenent-1891, locotenent-1894, căpitan-1900, maior-1909, locotenent-colonel-1912, colonel-1914, general de brigadă-1917, general de divizie-1922, general de corp de armată-1929, general de armată-1951. În septembrie 1924 îndeplinea funcția de Comandant al Corpului 3 Armată.

⁷ Lt. col. Eftimie Ardeleanu, *op.cit.* p.16.

Întreaga responsabilitate a conducerii acțiunilor de luptă a revenit Diviziei 12 Infanterie, al cărei punct de comandă a fost amplasat la Sărata, în scopul de a fi cât mai aproape de zona în care se derulau evenimentele și de a conduce și coordona oportun acțiunea.⁸ Generalul de divizie Vasile Rudeanu a dat permanent ordine de operații către Divizia 12 Infanterie, Divizia de Mare și Divizia de Dunăre.⁹

1. Acțiunile Marinei Regale pentru sprijinirea trupelor de uscat implicate în înăbușirea rebeliunii bolșevice.

Ministrul Apărării Naționale, general Gheorghe Mărdărescu, a aprobat ca Divizia de Mare și Divizia de Dunăre să coopereze cu Divizia 12 Infanterie în scopul de a interzice retragerea pe mareori refugierea în Delta.¹⁰

În ziua de 11 septembrie 1924, în jurul orei 12.00 s-a aflat despre atacul de la Nicolaevca, iar la ora 22.00 comandantul Companiei 4 Grăniceri a trimis un detașament de 40 de militari de la Ismail la Vâlcov, cu o vedetă a Diviziei de Dunăre. La ora 23.00 a plecat și un detașament de 40 de marinari tot la Vâlcov. Ambele detașamente aveau misiunea de a se dirija spre Jibreni, unde să înceapă urmărirea spre nord.

La 11 septembrie 1924, generalul Vasile Rudeanu a ordonat închiderea imediată a liniei de retragere spre mare a bandei care a atacat comuna Nicolaevca, cu ajutorul Diviziilor de Mare și Diviziei Fluviale de Dunăre, care vor asigura întărirea grănicerilor și jandarmilor prin detașamente de marinari. Generalul Vasile Rudeanu a ordonat constituirea Detașamentului comandat de căpitanul Molnar, compus din 1 Pluton cavalerie (45 călăreți), o secție mitraliere și două plutoane din Regimentul 28 Infanterie.

Plutonul de cavalerie va începe deplasarea la ora 23.00 pe direcția Ismail- Nicolaevca (90 de km). Restul detașamentului, deoarece Flota de Dunăre nu avea disponibile mijloace de transport pe Dunăre, se va deplasa cu două șalupe cu motor și o barcă mare, carburantul fiind asigurat de prefectura județului. Militarii vor debarca la Chilia Nouă, după o deplasare de 50 de kilometri pe fluviu.

Toate elementele detașamentului se vor întâlni la vest Nicolaevca, cu misiunea de a ataca pe la vest lacul Sasik.¹¹

În noaptea de 11-12 septembrie 1924, lt. Cherulescu, comandantul Companiei 4 Grăniceri Chilia Nouă, a solicitat comandantului Diviziei de

⁸*Ibidem.*

⁹*Ibidem.*

¹⁰*Ibidem.*

¹¹ Ion Giurcă, Liviu Corciu, *op.cit*, pp.62-63.

Dunăre, contraamiralul Mihail Gavrilescu, să-i pună la dispoziție două vedete și 40 de militari, care împreună cu 60 de grăniceri completași să se deplaseze la Jibrieni pentru întărirea pazei în această regiune. În jurul orei 4.00 una din șalupe a fost atacată cu focuri de armă din două bărci, care încercau să iasă în mare. Una din ele a reușit să iasă în mare, iar Vedeta nr.5 trimisă în urmărire nu a reușit capturarea acesteia, vântul fiind favorabil bolșevicilor. Cealaltă s-a retras, fără a putea fi urmărită. Lt. Cherulescu a ordonat celor 60 de militari marinari să exploreze terenul de la vest de lacul Sasic.¹²

Comandantul Diviziei 12 Infanterie a solicitat ca o vedetă să rămână la Ismail pentru a face față la diferite nevoi de transport.¹³

În ziua de 13 septembrie 1924, banda care a acționat la Nicolaevca s-a despărțit în două: o parte s-a deplasat spre Nerușai, iar alta spre Jibrienic speranța că vor putea fugi pe mare. O parte din banda care s-a deplasat spre sud, a fost înconjurată în balta Jibrieni. 10 marinari au executat o incursiune în balta Gălilești.¹⁴

La 14 septembrie 1924, Detașamentul de marinari a plecat deoarece avea aprobare să sprijine trupele de uscat doar pentru 3 zile.¹⁵

În perioada 15-18 septembrie 1924, forțele de uscat coordonate de generalul Vasile Rudeanu, vor înfrânge rezistența grupurilor de rebeli, susținute de mii de localnici, etnici ruși și ucrainieni, care ocupaseră o serie de localități. În urma unor acțiuni energice au fost eliberate localitățile TatarBunar, Cișmele, Nerușai, Galilești, Nicolaevca, Jibrieni, ca și pichetul Domnița Bălașa și Periboina.¹⁶

Între 18 -20 septembrie 1924, s-au desfășurat acțiunile de lichidare a ultimilor rezistențe, precum și dezarmarea satelor din zona în care s-au desfășurat acțiuni ostile.

În această perioadă, principalele acțiuni desfășurate de Marina Militară au fost:

- Comandantul șalupei militare, „Grivița” a transportat, din propria inițiativă o companie de infanterie și o secție de mitraliere de la Ismail la Chilia Nouă;

- Au fost predate grănicerilor, toate armele disponibile existente la monitoare, vedete și șalupe-aproximativ 50 de arme și muniția aferentă;

¹²*Ibidem*, pp.63 – 64.

¹³*Ibidem*, p.65.

¹⁴*Ibidem*, p.66.

¹⁵*Ibidem*, p.69.

¹⁶ Ion Giurcă, Liviu Corciu, *op.cit.*, p.235.

-Din ordinul Corpului 3 Armată, Divizia de Dunăre a închis brațul Chilia până la Vâlcov inclusiv, iar Divizia de Mare de la Vâlcov până la limanul Nistrului;

-35 de grăniceri, sub comanda sublocotenentului Dragoș din marină au participat la luptele din Cișmele;¹⁷

-Detașamentul de marinari a luat parte la acțiunile de la Nerușai;

-O baterie de 77 mm de marină, instalată la vest de Polundeni a deschis focul împotriva rebelilor care se retrăgeau spre mare, în apropierea Pichetului „Domnița Balașa”;

-2 vedete au ieșit în bara Jibrieni, un monitor a luat poziție în canalul Poludenii și a patrulat coasta, un monitor s-a dispus la Vâlcov, altul în canalul Patapov, al patrulea rămânând la Chilia Nouă;¹⁸

-Un detașament format din două plutoane de grăniceri și 25 de marinari, comandați de locotenentul Petrescu, au încercuit rebelii din Jibrieni, silindu-i să se predea;¹⁹

-Din ordinul Corpului 3 Armată, un detașament format din 30 de marinari cu 10 lotci, au acționat pentru cercetarea stufărișului bălții Jibrieni în care s-au retras aproximativ 30 de bandiți;²⁰

-O parte din rebelii capturați (428 de indivizi) au fost imbarcați pe șleपुरi, fiind păziți de marinari.²¹

II. Neajunsuri constatate pe timpul acțiunilor Marinei Militare la TatarBunar

Contraamiralul Horia Ion Pompiliu Macellariu, deținut în Penitenciarul Gherla, în autobiografia din 15 mai 1964, prezintă, cu realism și spirit critic, câteva aspecte despre participarea sa la acțiunile Marinei Militare în sprijinul trupelor de uscat la TatarBunar, în perioada septembrie-octombrie 1924: „În primăvara anului 1924, am fost numit comandant pe Torpilorul „Vârtejul”²² destinat Școlii de Torpile, care făcea parte din Grupul de nave al Diviziei de Mare (comandat de lt.cd.Gh. Niculescu). În vremea cât am fost pe acel torpilor s-a produs incidentul „TatarBunar”. Plecasem din Constanța pentru Sulina și aveam la bord și pe c.cdor Petre Bărbuneanu (inspector tehnic de arme sub apă). Torpilorul ce comandam nu era armat cu tunuri ci numai cu torpile. Când să intrăm în

¹⁷Ibidem, p.70.

¹⁸Ibidem, p. 87.

¹⁹Ibidem, p.103.

²⁰Ibidem, p.102.

²¹Ibidem, p.235.

²²Căpitanul Horia Macellariu a comandat Torpilorul „Vârtejul” în perioada 21 mai 1924-1 mai 1925.

Sulina mi se semnalează să mă îndrept spre baia Jibrienii din sudul Basarabiei. Nu știam pentru ce.

Contraamiral Horia Macellariu

După mine a venit și Torpilorul „Zmeul”(comandat de cpt. Iacob Bălan) care era armat cu tunuri. De pe Dunăre Escadra de Monitoare trăgea cu tunul. Căpitanul Bălan observă că loviturile cădeau în mijlocul trupelor noastre și semnalizează prin T.S.F., „Nu mai trageți că trageți în trupele noastre.” Telegrama cifrată a fost transmisă omițându-se grupa care reprezentasila „tru” și a ieșit, „Nu mai trageți, că trageți în pele noastră”, ceea ce l-a înfuriat pe comandantul Escadrilei, el citind în „pielea noastră”. Adevărul era că Armata cerând concursul Marinei, comandantul Escadrilei a dat ordin de tragere. Unul din comandanții de monitoare de pe „Bucovina” (lt.cd Paul Zlatan), s-a opus, motivând că nu are plan director și nu poate executa în aceste condiții o tragere indirectă. Comandantul Escadrilei repetând ordinul, rezultatul a fost o tragere la întâmplare. Am debarcat cu barca, eu și c.dor Petre Bărbuneanu, să vedem ce este și pe coastă am văzut un șir de căruțe fără atelaje, un mort și multe forțe împrăștiate. Atât eu cât și c.cdor. Petre Bărbuneanu ne-am exprimat oroarea și amărăciunea pentru această nefericită victimă a crimelor de autoritate. Următor acestor întâmplări vasele de la mare (canoniere și torpiloare) am patrulat o lună de zile pe coasta Basarabiei în condiții grele și lipsuri de hrană, căci nu ni se permitea să intrăm în port și hrana de rezervă se epuizase. Eu eram un figurant căci nu aveam tunuri la bord. Nu

*am avut nici o intervenție cu torpilorul în aceste împrejurimi, doar prezența mea pe mare.”*²³

Lipsa mijloacelor de transport pe apă au cauzat greutăți în îndeplinirea misiunilor, doar sprijinul autorităților din portul Ismail, care au pus la dispoziție câteva șalupe, un remorcher și carburantul necesar, asigurând transportul trupelor cu mare întârziere.²⁴

Lipsa legăturilor telefonice a constituit un impediment important în cunoașterea situației și conducerea acțiunilor, cel puțin în faza inițială a rebeliunii bolșevice, când singurul fir telefonic dintre Chilia și Cetatea Albă a fost tăiat.

III.Recompensarea marinarilor participanți la înăbușirea “rebelinii” de la Tatar Bunar

Contraamiral Mihail Gavrilesco

La 30 septembrie 1924, comandantul Diviziei de Dunăre, contraamiralul Gavrilesco Mihail,²⁵ aflat la bordul navei „Măcin”, a emis

²³ Valentin Ciorbea, *Contraamiralul Horia Macellariu (1894-1989). Autobiografii din temniță. Miscellanea*, Ed. Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2016, pp.60 – 61.

²⁴ Ion Giurcă, Liviu Corciu, *op.cit.*, p.241.

²⁵ Mihail Gavrielescu - (n.7 noiembrie1872, com. Bivolari, jud..Iași- d.2 martie 1944, București).Studii militare- Școala Copiilor din Marină din Galați, continuată la Școala de fii de militari din Iași (1885-1892), Școala de ofițeri de artilerie, geniu și marină (1892-1894), Școala de Torpile din Pola, Stagiu de ambarcare în Escadra austriacă (1900-1901). Grade militare-sublocotenent-1894,locotenent-1897, căpitan-1902, locotenent comandor-1909,

Ordinul de Zi nr.348, care urma să fie adus la cunoștința tuturor ofițerilor și trupei din subordine în două zile consecutive și care avea următorul conținut:

„Ofițeri și Maiștri, Subofițeri, Caporali și Marinari,

Atunci când în mod neașteptat s-a deslănțuit mișcarea revoluționară din sudul Basarabiei (11-22 septembrie 1924), organizată de bolșevicii de peste Nistru și care s-a manifestat prin atacuri bandițești, revoluții, asasinate, foc și jafuri în multe comune din sudul Basarabiei-Marina de Război a Dunării, se găsea acolo și și-a făcut complet și repede datoria, dând cel mai grabnic și necondiționat concurs trupelor de uscat și ajutând în cea mai mare grabă, cu arme, tunuri, munițiuni, marinari, maștri și ofițeri.

Prin prezența flotei și prin acțiunea sa repede și energică peste tot, la uscat, alături de bravele detașamente ale Regimentului 2 Grăniceri, ale Infanteriei, Artileriei, Cavaleriei și Jandarmilor Rurali, au impus voința noastră pretutindeni, în regiunea Chilia-Vâlcov, la Cișmele, ca și la Nerușai, la Gălilești, ca și la Nicolaevca, la Jibreni, ca și la pichetul Domnița Bălașa și Periboina, etc.

Bubuiatul tunurilor noastre la Vâlcov și pe Mare în baia Jibreni și efectele obuzelor artileriei noastre, a impus peste tot respectul și au contribuit în mare parte la capturarea unei mari cete de bandiți și bolșevici lângă gârla Periboina, în care mulți dintrânșii și-au găsit sfârșitul.

Tot acolo s-au capturat însemnate cantități de arme, munițiuni, mitraliere, explozibile, grenade, bombe, mine pentru distrugeri de căi ferate, căruțe, camioane, automobile, etc.

Parte din bandiții prinși și din cei bănuți ca având legături cu sovietele, au fost puși în imposibilitatea de a acționa împotriva noastră, imbarcându-i pe șlepuri, unde au fost păziți de marinarii noștri.

Sunt sigur că și în viitor, în toate împrejurările, veți face la fel, apărând cu sufletul și pieptul vostru, moșia străbună.

Evenimentele care au avut loc ne-au dat prilejul să facem o manevră cât se poate de importantă pentru noi marinarii, o adevărată școală de război; dar, e mai binecă, cu acest prilej dușmanii țării noastre să afle că acei ce vor mai încumeta în viitor să ne atace mișelește, vor pieri cum au pierit acei ce au încercat acum lovitura lor mișelească, și vor spune și morților, că nu se pot măsura cu un neam de eroi, care nu vrea răul nimănui, dar care-și iubește și-și apără în mod sălbatec țara și hotarele ei.

căpitan comandor-1914, comandor-1917, contraamiral-1921. În perioada 1 octombrie 1921-1 noiembrie 1925 a îndeplinit funcția comandant al Diviziei de Dunăre.

*BASARABIA ESTE A NOASTRĂ ȘI RĂMÂNE ÎN VECI A NOASTRĂ.
PESTE NOI NU SE POATE TRECE.
TRĂIASCĂ ROMÂNIA MARE!”*²⁶

Pentru modul în care au acționat pentru înăbușirea rebeliunii de la TatarBunar următorii ofițeri superiori din Divizia de Dunăre au fost propuși, de către contraamiralul Gavrilescu Mihail, a fi decorați:

-Comandor Bălănescu Ioan. cu Ordinul „Steaua României”clasa a IV-a, pentru că în calitate de “ *comandant al Forțelor Navale a executat la timp toate ordinele primite, lucrând fără întrerupere după directivele date*”;

-Căpitan Comandor Pogonatu C., cu Ordinul “*Bărbăție și Credință*” clasa I-a, pentru că “ *în calitate de șef al artileriei Diviziei a lucrat continuu zi și noapte cu multă pricepere și devotament, a fost un auxiliar prețios și activ tot timpul operațiunilor*”;

-Lt.Cdor Constantinescu Gheorghe cu Ordinul “*Bărbăție și Credință*” clasa I-a, pentru că în funcția de “ *șef al serviciului artilerie din comandamentul diviziei a lucrat cu foarte multă râvnă și pricepere în toate direcțiile, contribuind mult la recursul final*”;

-Lt.cdorPanteli Gheorghe cu Ordinul “*Steaua României*” clasa a V-a pentru modul cum “*a organizat și executat o tragere excelentă cu indicativul Ardealul din CanalulPolunochinofe contra bolșevicilorpe care i-a silit să se predea*”;

-Lt.cdor. Zlatianu Paul cu Ordinul “*Bărbăție și Credință* ” clasa I-a pentru că “*a organizat tragerea tunurilor de 77 de debarcare instalate în grabă la Polunochinofe cu multă pricepere și mult zel*”.²⁷

Concluzii

-Acțiunile cele mai importante s-au purtat pe uscat la Nicolaevca, TatarBunar, Cișmea, Nerușai și Jibrieni, ele fiind purtate de militariapartinând Corpului 3 Armată, Regimentul 3 Grăniceri și subunitățile de grăniceri din Ismail, Chilia Nouă, Jibrieni și Cetatea Albă, precum și subunitățile de jandarmi din sud-estul Basarabiei din subordinea Regimentului 5 Jandarmi.

-La uscat Marina Militară a acționat cu mici detașamente, care în cooperare cu trupele de uscat, au acționat în zona Jibrieni, Nicolaevca, Cișmele, Nerușai șiTatarBunar;

-Acțiunea Marinei Militare la mare sau fluviu a constat în; executarea transporturilor de trupe sau diferite materiale; închiderea brațului

²⁶Ion Giurcă, Liviu Corciu, *op.cit*, pp.234 – 235.

²⁷*Ibidem*, pp.235 – 236.

Chilia și a Mării; sprijinirea acțiunii trupelor de uscat cu focul Bateriei de 77 mm și a artileriei de pe nave;

-De regulă între trupele de uscat și Marina Militară a existat o cooperare strânsă;

-În timpul acțiunilor pe mare, fluviu sau uscat, Marina Militară nu s-a înregistrat cu morți sau răniți.

Aspecte privind contribuția Marinei Militare Regale la înfrângerea rebeliunii de la TatarBunar

În perioada 11-20 septembrie 1924, Armata Română a înăbușit rebeliunea bolșevică din sud-estul Basarabiei. La acțiune au participat militari din Corpul 3 Armată, grănicerii și jandarmii din zonă, precum și forțe din Marina Regală Română.

Marinarii români au îndeplinit următoarele misiuni:

-La uscat s- a acționat cu mici detașamente, care în cooperare cu trupele de uscat, au acționat în zona Jibreni, Nicolaevca, Cișmele, Nerușai și TatarBunar;

-La mare sau fluviu s-au executat transporturi de trupe sau diferite materiale; s-a închis brațul Chilia și s-a supravegheat țărmul Mării Negre între Vâlcov și Limanul Nistrului; s-a sprijinit acțiunea trupelor de uscat cu focul Bateriei de 77 mm și a artileriei de pe nave.

ASPECTS CONCERNING THE MILITARY ROYAL NAVY TO REPEL THE REBELLION IN TATAR BUNAR REGION

-abstract-

Keywords: bolsheviks, sailors, speedships, torpedo boats, river monitor warship, speedboats,cooperation

Between September 11 20th 1924 the Romanian Army stopped the Bolshevik Rebellion in the Southern-Eastern Bessarabia. In this action took part militaries from the Third Army Corps of Frontier Guards as well as Royal Marine Forces.The Naval forces acted with small groups cooperating with the land troops in Jibireni, Nikolaevka Cișmele, Nerujai and Tatar Bunar. The sea and the river transports of troops and equipments were executed by the naval forces of Romania, who repelled the Bolshevik incursion.